

560a

Bænin má aldrei bresta þig

1. Bæn - in má aldr - ei brest - a þig,
 2. And - van - a lík, til einsk - is neytt,
 3. Vakt - u, minn Jes - ú, vaktu' í mér,

bú - in er freist - ing ým - is - lig. Þá
 er að sjón, heyrn og mál - i sneytt,
 vak - a látt - u mig eins í þér.

líf og sál er lúð og þjáð
 svo er án bæn - ar sál - in snauð,
 Sál - in vak - i þá sofn - ar líf,

lyk - ill er hún að Drott - ins náð.
 sjón - laus, köld, dauf og rétt stein - dauð.
 sé hún æ - tíð í þinn - i hlíf.